

Środa, 25 marca 2009 r.

Umowa przejściowa o partnerstwie WE- państwa regionu Pacyfiku

P6_TA(2009)0178

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie umowy przejściowej o partnerstwie pomiędzy państwami regionu Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską z drugiej strony

(2010/C 117 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Cancún ⁽¹⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny realizacji rundy dauhańskiej po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r. ⁽²⁾, z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu ⁽³⁾, z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wpływu zawierania umów o partnerstwie gospodarczym na rozwój ⁽⁴⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy dauhańskiej po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽⁵⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem ⁽⁶⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie zawieszenia negocjacji dotyczących dauhańskiej agendy rozwojowej (DDA) ⁽⁷⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁸⁾, z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁹⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 964/2007 i (WE) nr 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między państwami regionu Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską z drugiej strony,
- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu),
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) z kwietnia 2006 r., października 2006 r., maja 2007 r., października 2007 r., listopada 2007 r. i maja 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie tariff celnych i handlu (GATT), a w szczególności jego art. XXIV,
- uwzględniając Deklarację ministerialną z czwartej sesji Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu, przyjętą w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze,
- uwzględniając Deklarację ministerialną z szóstej sesji Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu, przyjętą w dniu 18 grudnia 2005 r. w Hongkongu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s.126.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 361.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0252.

Środa, 25 marca 2009 r.

- uwzględniając sprawozdanie i zalecenia grupy zadaniowej ds. pomocy na rzecz wymiany handlowej, przyjęte przez Radę Generalną WTO w dniu 10 października 2006 r.,
  - uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r., w której określono milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową w celu wyeliminowania ubóstwa,
  - uwzględniając komunikat z Gleneagles, wydany przez grupę G8 w dniu 8 lipca 2005 r.,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 w związku z art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od dnia 1 stycznia 2008 r. dotychczasowe stosunki handlowe Unii Europejskiej z krajami AKP – które dawały krajom AKP preferencyjny dostęp do rynków UE bez zasady wzajemności – nie są już zgodne z zasadami WTO,
- B. mając na uwadze, że umowy o partnerstwie gospodarczym są zgodne z zasadami WTO i mają na celu wsparcie integracji regionalnej oraz propagowanie stopniowej integracji gospodarek krajów AKP z gospodarką światową, wspomagając tym samym ich zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy oraz przyczyniając się do globalnych wysiłków na rzecz eliminacji ubóstwa w krajach AKP,
- C. mając na uwadze, że EPA należy wykorzystywać do budowania długoterminowych stosunków, w ramach których handel wspiera rozwój,
- D. mając na uwadze, że przejściowe umowy EPA (IEPA) stanowią umowy dotyczące handlu towarami, których celem jest zapobieżenie zakłóceniom w handlu krajów AKP z Unią Europejską,
- E. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy i gospodarczy oznacza, że polityka handlowa będzie odgrywała większą niż kiedykolwiek rolę w krajach rozwijających się,
- F. mając na uwadze, że IEPA koncentruje się na handlu towarami i zgodności z zasadami WTO,
- G. mając na uwadze, że zasady WTO nie wymagają od państw sygnatariuszy lub nie zakazują im umów o partnerstwie gospodarczym, żeby przyjmowały na siebie zobowiązania do liberalizacji w dziedzinie usług,
- H. mając na uwadze, że wpływ zobowiązań zawartych w przedmiotowych umowach na kraje i regiony może być bardzo znaczący,
- I. mając na uwadze, że z 14 +1 (Timor Wschodni) państw AKP z regionu Pacyfiku jak dotąd tylko Papua Nowa Gwinea i Republika Wysp Fidzi parafowały IEPA,
- J. mając na uwadze, że IEPA może prawdopodobnie wpłynąć na zakres i treść przyszłych umów zawieranych między Papuą Nową Gwineą i Republiką Wysp Fidzi a innymi partnerami handlowymi oraz na stanowisko regionu w negocjacjach,
- K. mając na uwadze, że konkurencja między Unią Europejską a państwami regionu Pacyfiku jest ograniczona, ponieważ większość towarów eksportowanych z UE to produkty, których państwa regionu Pacyfiku nie wytwarzają, lecz których potrzebują w ramach bezpośredniej konsumpcji lub jako surowca dla krajowego przemysłu,
- L. mając na uwadze, że w obecnej sytuacji politycznej, na czele rządu Fidzi stoją władze wojskowe oraz że każda pełna EPA powinna zależeć od uzgodnionej „mapy drogowej” ku wyborom demokratycznym, zatwierdzonej przez wszystkie ważne ugrupowania polityczne na Fidzi,
- M. mając na uwadze, że Rada wezwała do niezwłocznego i pełnego przywrócenia demokracji i powrotu do rządów cywilnych,

Środa, 25 marca 2009 r.

- N. mając na uwadze, że grupa krajów AKP z regionu Pacyfiku obejmuje 14 bardzo rozproszonych państw wyspiarskich oraz Timor Wschodni, których łączna liczba ludności nie przekracza 8 milionów; mając na uwadze, że państwa regionu Pacyfiku różnią się od siebie pod względem wielkości i cech charakterystycznych w większym stopniu niż w innych regionach, np. największy kraj – Papua Nowa Gwinea – jest trzy tysiące razy większy niż najmniejszy kraj – Niue,
- O. mając na uwadze, że rybołówstwo oraz działalność i przemysł związane z tym sektorem charakteryzuje największy potencjał w zwiększeniu eksportu w przyszłości,
- P. mając na uwadze, że nowe przepisy dotyczące handlu muszą iść w parze ze wzrostem wsparcia dla pomocy związanej z handlem,
- Q. mając na uwadze, że celem unijnej strategii pomocy na rzecz wymiany handlowej jest wspieranie zdolności krajów rozwijających się do wykorzystywania nowych możliwości handlowych,
- R. mając na uwadze, że między Unią Europejską a krajami AKP wynegocjowane zostały nowe, elastyczniejsze i poprawione zasady pochodzenia, które przyniosą istotne korzyści, jeśli zostaną odpowiednio wdrożone, przy należytym uwzględnieniu ograniczonych możliwości tych krajów,
- S. mając na uwadze, że harmonogram trwających negocjacji dotyczących przejścia od przejściowej do pełnej EPA między Unią Europejską a państwami Pacyfiku zakłada zawarcie umowy przed końcem 2009 r.,
1. podkreśla, że tego rodzaju umowy nie mogą być uważane za zadowalające, jeżeli nie zostaną osiągnięte trzy cele: udzielenie krajom AKP wsparcia na rzecz zrównoważonego rozwoju, promowanie udziału tych państw w handlu światowym i wzmocnienie procesu regionalizacji;
  2. podkreśla, że najważniejszym celem tej umowy jest osiągnięcie następujących celów: udzielenia krajom AKP wsparcia finansowego na zrównoważony rozwój, promowania większego włączenia tych państw do handlu światowego, wzmocnienia procesu regionalizacji, ożywienia wymiany handlowej między Unią Europejską a krajami AKP oraz wspierania różnorodności gospodarczej strefy AKP oraz przyczynianie się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju poprzez realizację MCR, ograniczenie ubóstwa i poszanowanie podstawowych praw człowieka;
  3. podkreśla, że, aby uchronić państwa Pacyfiku przed potencjalnymi negatywnymi skutkami otwarcia ich gospodarek, należy zapewnić wsparcie Unii Europejskiej umożliwiające im czerpanie rzeczywistych korzyści z preferencji handlowych oraz zapewnienie rozwoju gospodarczego i społecznego;
  4. uważa, że EPA musi promować i wzmocniać handel, wzrost gospodarczy, integrację regionalną, dywersyfikację gospodarczą oraz ograniczanie ubóstwa;
  5. zachęca partnerów prowadzących negocjacje do zakończenia ich zgodnie z planem w 2009 r.; zachęca strony do podjęcia wszelkich możliwych środków, aby sfinalizować kompleksową EPA między krajami AKP a Unią Europejską przed końcem 2009 r., tak jak wynika z planu;
  6. uznaje znaczenie oraz korzyści płynące z podpisania zgodnych z WTO umów między Unią Europejską a jej partnerami z AKP, ponieważ bez takich umów nasze stosunki handlowe i ich rozwój zostałyby w dużym stopniu zakłócone; zostało to odzwierciedlone w korzyściach, jakie eksporterzy wyciągnęli z nasilenia wymian handlowych do Unii Europejskiej po wygaśnięciu w dniu 31 grudnia 2007 r. preferencji taryfowych przewidzianych w umowie z Kotonu;
  7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Unia Europejska oferuje krajom AKP całkowicie bezcłowy i bezkontyngentowy dostęp do unijnego rynku dla większości produktów, aby wspierać liberalizację handlu między krajami AKP a Unią Europejską;

Środa, 25 marca 2009 r.

8. podkreśla znaczenie podpisania IEPA jako koniecznego kroku w kierunku trwałego wzrostu w całym regionie, a także znaczenie ciągłości negocjacji zmierzających do podpisania kompleksowej umowy w celu pobudzenia handlu, inwestycji i integracji regionalnej;
9. uznaje utworzenie okresów przejściowych w ramach przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), aby mogły się one przystosować do zmian wprowadzonych za pomocą umowy i wzywa władze państw Pacyfiku do dalszego wspierania interesów MŚP w negocjacjach dotyczących kompleksowej EPA;
10. zwraca się do Komisji o niewywieranie presji na państwach regionu Pacyfiku, aby przyjęły zobowiązania w zakresie liberalizacji usług oraz tzw. „kwestii singapurskich”;
11. wzywa kraje AKP do kontynuowania procesu liberalizacji i oraz do rozszerzenia takich reform poza handel i towary oraz zwiększenia liberalizacji w zakresie handlu i usług;
12. wzywa do ustanowienia trwałych ram regulacyjnych w przypadku negocjacji dotyczących usług, żeby zagwarantować powszechne świadczenie usług i wyłączenie z zakresu negocjacji najważniejszych usług użyteczności publicznej;
13. wzywa Unię Europejską do zapewnienia większej i odpowiedniej pomocy władzom krajów AKP i sektorowi prywatnemu w celu ułatwienia przekształcenia ich gospodarek po podpisaniu IEPA;
14. wzywa odpowiednie kraje do przedstawienia jednoznacznych i przejrzystych informacji na temat ich sytuacji gospodarczej i politycznej oraz rozwoju w tych państwach, aby poprawić współpracę z Komisją;
15. wzywa negocjatorów wszystkich kompleksowych EPA, aby w pełni opowiedzieli się za przejrzystym zarządzaniem zasobami naturalnymi i przedstawili najlepsze niezbędne praktyki, dzięki czemu odnośne kraje będą mogły czerpać jak największe korzyści z takich zasobów;
16. podkreśla znaczenie handlu międzyregionalnego oraz potrzebę wzmocnienia regionalnych powiązań handlowych w celu zapewnienia trwałego wzrostu w regionie; podkreśla znaczenie współpracy i spójności pomiędzy różnymi podmiotami regionalnymi;
17. zachęca do dalszego obniżania taryf celnych między krajami rozwijającymi się a grupami regionalnymi, które dziś stanowią od 15 do 25 % wartości handlowej, do dalszego promowania handlu w części południowej, wzrostu gospodarczego i integracji regionalnej;
18. wzywa Komisję do podjęcia wszelkich starań, aby wznowić negocjacje dotyczące dauhańskiej agendy rozwoju oraz zagwarantować, że umowy dotyczące liberalizacji handlu nadal będą promować rozwój w ubogich krajach;
19. jest przekonany, że kompleksowe EPA powinny stanowić uzupełnienie umowy w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, nie zaś alternatywę dla krajów AKP;
20. rozumie potrzebę zamieszczenia rozdziału na temat ochrony handlu, określającego dwustronne środki ochronne; wzywa Komisję, aby w ramach ciągłych negocjacji mających na celu zawarcie wszechstronnej umowy o partnerstwie gospodarczym przyjęła przegląd środków ochronnych zawartych w tymczasowej umowie o partnerstwie gospodarczym w celu zagwarantowania właściwego, przejrzystego i szybkiego korzystania z tych środków pod warunkiem spełnienia kryteriów dotyczących ich stosowania;
21. popiera uzgodnione wyłączenia pozycji taryfowych odnoszące się do produktów rolnych i niektórych przetworzonych produktów rolnych przy założeniu, że opierają się one głównie na potrzebie ochrony nowo powstających sektorów przemysłu lub produktów wrażliwych w tych krajach;

Środa, 25 marca 2009 r.

22. zwraca się o zastosowanie procedury szybkiej ratyfikacji, aby udostępnić krajom partnerskim korzyści płynące z IEPA bez niepotrzebnego opóźnienia;
23. przypomina, że choć umowę przejściową można uznać za pierwszy krok w tym procesie, to pod względem prawnym jest ona całkowicie niezależną umową międzynarodową, która nie musi automatycznie prowadzić do zawarcia pełnej EPA lub do podpisania pełnej EPA przez wszystkich sygnatariuszy IEPA;
24. wzywa Komisję do okazania pełnej elastyczności w kontynuowanych negocjacjach, o której mowa w konkluzjach Rady GAERC dotyczących tej kwestii z maja 2008 r. i listopada 2008 r.;
25. wzywa Komisję, by rozważyła wnioski państw regionu Pacyfiku dotyczące ponownych negocjacji niektórych spornych kwestii zawartych w przejściowej umowie o partnerstwie gospodarczym, które chciałyby zmienić lub wycofać z myślą o pełnej umowie o partnerstwie gospodarczym;
26. zwraca uwagę, że Papua Nowa Gwinea oraz Republika Wysp Fidżi są jak dotąd jedynymi krajami z regionu Pacyfiku, które przystąpiły do umowy, natomiast inne kraje Pacyfiku postanowiły nie podpisywać umowy ze względu na niski poziom obrotu towarowego z Unią Europejską;
27. przypomina, że rzeczywiście funkcjonujący rynek regionalny stanowi niezbędną podstawę skutecznego wdrażania EPA oraz że współpraca i integracja regionalna są konieczne dla rozwoju społeczno-gospodarczego państw Pacyfiku;
28. podkreśla, że należy koniecznie zadbać o to, aby IEPA nie ograniczyła ani interesów politycznych, ani poparcia społecznego w odniesieniu do integracji gospodarczej w regionie Pacyfiku;
29. dlatego podkreśla, że wprowadzenie w życie IEPA oraz negocjacje pełnej EPA muszą odbywać się z należyty uwzględnieniem procesów integracyjnych w regionie Pacyfiku;
30. zaleca przyjęcie elastycznego, asymetrycznego i pragmatycznego podejścia w trwających obecnie negocjacji dotyczących pełnej umowy o partnerstwie gospodarczym; wzywa w tym kontekście Komisję do uwzględnienia w szczególności wniosków państw Pacyfiku dotyczących rozwojowych aspektów umowy; z zadowoleniem przyjmuje konkluzje GAERC z maja 2008 r.;
31. zwraca uwagę, że przedmiotowa umowa może również wpłynąć na stosunki między regionem Pacyfiku a jego najbliższymi i największymi partnerami handlowymi – Australią i Nową Zelandią – oraz że należy zadbać o to, aby warunki obecnej umowy nie stanowiły przeszkody dla przyszłych umów handlowych z tymi krajami;
32. uznaje, że temat współpracy na rzecz rozwoju został włączony do kompleksowej EPA gospodarczym, obejmującego współpracę w zakresie obrotu towarowego, konkurencyjność po stronie podaży, infrastrukturę wspierającą działalność gospodarczą, handel usługami, kwestie związane z handlem, tworzenie zdolności instytucjonalnych i dostosowania podatkowe; wzywa obie strony do wywiązania się z uzgodnionego zobowiązania dotyczącego zakończenia negocjacji w sprawie konkurencji i zamówień publicznych dopiero po zbudowaniu odpowiedniego potencjału;
33. przypomina, że EPA musi wspierać strategię polityczne, priorytety i cele rozwojowe państw Pacyfiku, nie tylko w zakresie struktury i treści, lecz także w odniesieniu do sposobu i ducha jej realizacji;
34. zwraca uwagę, że EPA powinna przyczynić się do osiągnięcia MCR;
35. uznaje selektywne stosowanie przez Unię Europejską zasady najwyższego uprzywilejowania w stosunku do wszystkich grup podregionalnych AKP;

Środa, 25 marca 2009 r.

36. przypomina o przyjęciu w październiku 2007 r. strategii UE w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej, w ramach której podjęto zobowiązanie do zwiększenia zbiorowej pomocy UE dotyczącej handlu do 2 mld (2 000 000 000) EUR rocznie do roku 2010 (1 mld EUR od Wspólnoty, 1 mld EUR od państw członkowskich); nalega, aby region Pacyfiku otrzymał odpowiednią i sprawiedliwą część;
37. apeluje o szybkie określenie i dostarczenie przydziału środków pomocy na rzecz wymiany handlowej; podkreśla, że fundusze te powinny stanowić dodatkowe środki, a nie tylko inną formę finansowania z Europejskiego Funduszu Rozwoju; że powinny być zgodne z priorytetami Papui Nowej Gwinei i Republiki Wysp Fidzi, a ich udostępnianie powinno przebiegać terminowo, w sposób przewidywalny oraz w zgodzie z harmonogramami wykonawczymi krajowych i regionalnych planów rozwoju strategicznego; przypomina, że EPA musi wspomagać cele rozwojowe, strategie polityczne i priorytety państw regionu Pacyfiku, nie tylko w zakresie struktury i treści, lecz także w odniesieniu do sposobu i ducha jej realizacji;
38. w świetle zobowiązań podjętych przez Radę we wrześniu 2007 r. odnośnie do Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej i dostępu do leków (porozumienie TRIPS) wzywa Komisję, by nie negocjowała w sprawie postanowień TRIPS-plus z dziedziny farmakologii, mających wpływ na zdrowie publiczne i dostęp do leków w pełnej umowie o partnerstwie gospodarczym, by nie domagała się przystąpienia do Układu o współpracy patentowej i Traktatu o prawie patentowym lub akceptacji wynikających z nich zobowiązań, by zrezygnowała z włączenia do umowy przepisów dyrektywy 2004/48/WE⁽¹⁾ i nie wprowadzała do pełnej umowy o partnerstwie gospodarczym takich przepisów jak ochrona nieoryginalnej bazy danych;
39. wyraża stałe poparcie dla pełnych umów między Wspólnotą a regionem Pacyfiku, obejmujących negocjacje w dziedzinie praw własności intelektualnej, dotyczące nie tylko zachodnich wynalazków technologicznych, lecz także różnorodności biologicznej i wiedzy tradycyjnej;
40. wzywa do ustanowienia odpowiednich i przejrzystych mechanizmów monitorowania – z jasno określoną rolą i zakresem oddziaływania – w celu badania wpływu EPA, przewidujących zwiększony udział krajów AKP i szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami;
41. uznaje za istotne, by w ramach wdrażania EPA ustanowić właściwy system monitorowania koordynowany przez odpowiednią komisję parlamentarną, złożoną z członków Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Rozwoju, zapewniając stosowną równowagę między utrzymaniem wiodącej roli Komisji Handlu Międzynarodowego a ogólną spójnością polityki handlowej i polityki rozwojowej; ta komisja parlamentarna musi działać w elastyczny sposób oraz aktywnie koordynować swoją pracę z działaniami Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; uważa, że monitorowanie należy rozpocząć po przyjęciu każdej z IEPA;
42. podkreśla w szczególności kluczową rolę parlamentów krajów krajowych KP i udziału podmiotów niepaństwowych w monitorowaniu umów o partnerstwie gospodarczym i zarządzaniu nimi oraz zwraca się do Komisji o promowanie ich zaangażowania w toczące się procedury negocjacyjne; wymaga to wyraźnych uzgodnień pomiędzy krajami UE i AKP, w oparciu o zaangażowane podejście;
43. podkreśla, że pełna EPA powinna zawierać klauzulę przeglądową i całościową ocenę wpływu, którą należy przeprowadzić w ciągu trzech do pięciu lat po jej podpisaniu w celu określenia społeczno-ekonomicznego wpływu umowy, w tym kosztów i konsekwencji jej wdrożenia; domaga się, aby Parlament Europejski, jak i parlamenty państw Pacyfiku, były zaangażowane we wszelki przegląd umowy;
44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów AKP, Radzie Ministrów AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

(¹) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 45).